

"הייתי מתה להיות ציירת" – רחל אלקלעי

אוצרת: נורית טל-טנא

תערוכה זו מאפשרת מעקב כרונולוגי אחר התפתחות יצירתה של רחל אלקלעי, תוך שימת דגש אודות פרקים מרכזיים, ובהקשר להשפעות שונות, פנים וחוץ אמנותיות. קשרים ביוגרפים, חברתיים, ספרותיים ואחרים. המאגדים לעשייה אינדיבידואליסטית המיוחדת לה, כציירת וסופרת הפועלת בזירה המקומית ומחוצה לה.

שורשי יצירתה הפלסטית נעוצים כבר בילדותה: "כילדה וכנערה, נהגתי לבקר כמעט מדי יום במוזיאון בשדרות רוטשילד. נפעמת ניצבתי אל מול ציוריו של מרק שגאל תוהה על הסיבה לדמויותיו המרחפות מעל לגגות העיירה, לוקה בשיכרון חושים אל מול העושר הצבעוני בציוריו. אני משערת שכבר אז הטרפנטין על ריחו הנפלא זרם בעורקי. ניסיתי להעתיק את הדוממים של סזאן ואת הנשים הבשרניות של רנואר. הציור היווה אז וגם היום תחליף לאוכל ולשינה, הייתי מתה להיות ציירת..." – (רחל אלקלעי).

דוד כפתורי ז"ל אשר היה מבין ראשוני מוריה כתב אודות יצירתה כי, "ציוריה, מהווים אספקלריה של הנוף הישראלי. נוף הרים וגבעות, עמקים וגאיות שארצנו התברכה בהם. כאשר מתערב דמיונו של האמן בנוף, עוקר הרים ומיישר גבעות, הוא בונה את הטבע מחדש. קו וכתם מפותלים או ישרים, מהווים ביטוי לנוף פנימי חויתי... רחל נושמת וחשה את האווירה הגשמית של האדמה. בעבודותיה ניכרת חומריות שופעת, התורמת לעוצמת האור על המשטח הציורי, עוצמה המוסיפה נופך ומירקם עשירים למכלול".

באופן הביטוי של אלקלעי ניתן למצוא התייחסות לסוג של הוויה אל-זמנית ולתכנים רוחניים, תוך שהיא משלבת אלמנטים משפת היומיום ומעניקה להם משמעות אישית סובייקטיבית. עד כדי דרגה של זיכוך. הקומפוזיציה טעונה בממד מרגש - המאפשר למתבונן לחדור ולהקשיב לדיאלוג הפנימי שהאמן מנהל עם חביוני נפשו. ציוריה משוחררים מכל נושא או תוכן סיפורי-ריאליסטי, כשההרכבים הצורניים והצבעוניים מקבלים מרחב מחיה אוטונומי, שאינו כבול בהעתקת המציאות, ובחוקי הפרספקטיבה. וביכולתם לסחוף את דמיונו של המתבונן לכל עבר.

רחל אלקלעי, ציירת וסופרת, ילידת הארץ, בוגרת האוניברסיטה העברית בירושלים בתרבות-צרפת ומדעי המדינה. רכשה את השכלתה הציורית אצל המורים: דוד משולם ז"ל, דוד כפתורי ז"ל, רחל שביט, יעקב וכסלר ז"ל, בוגרת מכון "אבני". חברה באגודת הציירים והפסלים מזה שלושים שנה. הציגה בעשרות תערוכות יחיד וקבוצתיות. יצירותיה מוצגות באוספים בארץ ובעולם.

ספריה שיצאו לאור: "פלומיקה", ו"הקרנבל של גאיה". סיפוריה פורסמו בעיתון 77, באנתולוגיה "מאה שנים מאה יוצרים", וב"מעגלים" 2000. בימים אלו יוצא ספרה החדש "חלום אל הים".